

لوله‌های گاز ایران را دور می‌زنند/ سودای گازی ترکیه در خزر

معاون پیشین امور بین‌الملل وزارت نفت با اشاره به برنامه ترکیه برای دریافت گاز ترکمنستان از مسیر خزر گفت: خط لوله دریایی گران‌تر از خط خشکی است اما ترکیه بنا دارد از بخش شمالی این دریاچه یعنی بخش کم عمق‌تر برای احداث خط لوله استفاده کند.

به گزارش **مشعل نیوز**؛ سیدمهدی حسینی درباره برنامه ترکیه برای دریافت گاز ترکمنستان از مسیر خزر؛ ابتدا به نقش کمرنگ ایران در کریدورهای منطقه اظهار داشت: اکنون چین در قالب پروژه یک کمربند- یک راه پروژه جاده‌ای از چین تا بندر گوادر در جنوب پاکستان تا ترکمنستان و خزر را دنبال می‌کند اما حتی چابهار به این مسیر اضافه نمی‌شود و این نگران‌کننده است، از یک سو بحث قرارداد 25 ساله با چین را داریم ولی بزرگترین پروژه کریدوری ریلی و جاده‌ای چین بدون ایران جلو می‌رود.

وی با اشاره به پروژه‌های گازی ترکمنستان گفت: گاز این کشور در گذشته تنها یک راه فرار داشت و آن شبکه خط لوله روسیه بوده است، روس‌ها در ازای گاز به این کشور کالا می‌دادند بنابراین این کشور علاقمند بود که این گاز را به ایران صادر کند چون ما پول پرداخت می‌کردیم، بنده همان زمان این موضوع را مطرح کردم که باید تمام گاز ترکمنستان را وارد کنیم، یک خط به آذربایجان وصل کنیم که هم کریدور صادراتی داشته باشیم و هم شمال کشور را با گاز ارزان ترکمنستان پوشش دهیم و بابت انتقال گاز از جنوب به شمال و شمال شرق کشور هزینه نپردازیم، ولی توجهی به این پیشنهاد نشد و اکنون به اینجا رسیده‌ایم که ناترازی داریم.

معاون پیشین امور بین‌الملل وزارت نفت ادامه داد: اکنون علاوه بر ترکمنستان در غرب خزر آذربایجان نیز در قضیه کریدوری بسیار فعال شده به طوری که خط باکو-جیحان برای صدور نفت خزر به ترکیه و از تنگه داردانل تا اروپا می‌رود، این کشور گاز خزر را برداشت می‌کند، از گاز 4 میدان گازی با اضافه گاز شاه‌دنیز که ایران هم 10 درصد در آن سهم دارد؛ برداشت می‌کند، به اروپا می‌رسد و ترکیه نیز در

رساندن نفت و گاز این کشور به اروپا کمک می‌کند. ترکمنستان هم که به جای استفاده از شبکه روسیه در نظر دارد از مسیر خزر استفاده کند، این اتفاقات در کشورهای همسایه ما رخ می‌دهد و به لحاظ کریدوری از همسایگان عقب هستیم و از دیپلماسی انرژی و اقتصادی استفاده نمی‌کنیم.

وی بیان کرد: ما عضو شانگهای هستیم، قاعدتا چین باید همراه ما باشد ولی از ما فاصله می‌گیرد و با پاکستان و حتی افغانستان همکاری بیشتری دارد و از مسیر ایران استفاده نمی‌کند، ما زمان شوروی سابق خط لوله گازی داشتیم که به آذربایجان متصل بود، یک خط لوله داشتیم، بعد از انقلاب هم اولین قرارداد را با ترکیه منعقد کردیم، شبکه اصلی گاز ما به پاکستان است اما تا مرز پاکستان رسیده و بخاطر اختلاف بر سر قیمت گاز متوقف مانده است. حال آنکه قیمت گاز منطقه‌ای است و مانند نفت در بورس‌های بین‌المللی قیمت‌گذاری نمی‌شود اما چون گاز را با نرخ بالاتری به ترکیه فروختیم عده‌ای گفتند مبنای صدور گاز به هر کشوری باید همان نرخ گاز صادراتی به ترکیه باشد. حال آنکه پاکستان در نظر داشت گاز را جایگزین نفت کوره ارزان کند، بنابراین گاز را از ایران دریافت نکرد و خط لوله صلح تاکنون متوقف مانده است.

حسینی تصریح کرد: ما چند خط لوله داریم که رها کردیم. اگر گاز خلیج فارس را برداشت کنیم، چرا امارات و کویت از امریکا گاز وارد کنند؟ در حالی که ما با احداث 100 کیلومتر خط لوله می‌توانیم امارات، کویت و عمان را به خودمان وابسته کنیم، همه 15 همسایه به گاز ایران نیاز دارند و ما می‌توانیم با شبکه اطراف خودمان صادرات گاز را جلو ببریم. دنیا روی کریدورها کار می‌کند و ما هیچ ایده‌ای را در این حوزه دنبال نمی‌کنیم. شوروی سابق با خط لوله از سیبری به 23 کشور اروپایی نفت و گاز ارسال می‌کرد و این خطوط اکنون موجود است البته به خاطر جنگ اوکراین کنار گذاشته شده است، در هر حال همه دنیا فهمیده است که باید در بخش نفت و گاز به کریدورها ورود کند، ما همسایگان تشنه گاز و فرآورده داریم اما نه برداشت گاز داریم و نه شبکه وصل می‌کنیم، کلاً عقب هستیم.

وی خاطرنشان کرد: ترکیه برنامه‌های مصرف و صادرات گاز را در دستور کار دارد، حتی با کشورهای جنوب سوریه مذاکره می‌کند که در زمینه برداشت نفت و گاز سرمایه‌گذاری و به اروپا صادر کند ترکیه در حوزه انرژی و برنامه هاب شدن بسیار فعال است، در بحث کریدروی هم آذربایجان بسیار فعال عمل کرده در نهایت هم به ترکیه متصل می‌

شود.

معاون پیشین امور بین‌الملل وزارت نفت با اشاره به برنامه ترکیه برای دریافت گاز ترکمنستان از مسیر خزر گفت: خط لوله دریایی گران‌تر از خط خشکی است اما ترکیه بنا دارد از بخش شمالی این دریاچه یعنی بخش کم عمق‌تر برای احداث خط لوله استفاده کند.